

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.503.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četr strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mail oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Mussolini hoče lovorike v zunanji politiki.

V notranji politiki italijanski fašizem ni izpolnil nad, ki so jih stavili v njega široki krogi italijanskega ljudstva. Ni rešil ne kmetkega ne delavskega vprašanja. Ker je zadržana vsa zasebna podvzetnost ter je vse stisnjeno v ozke okvire fašistovskih prisilnih organizacij, manjka povsod tista aktivnost (dejavnost), brez katere se danes široko razpredeno in globoko zamreženo socialno vprašanje ne da rešiti. Na vse stanove in vse sloje pritiska gospodarska in finančna kriza z vso silo. Nevšečne so take notranje prilike. Da bi odvrnil ljudstvu pogled od teh neugodnih razmer, je Mussolini zadnji čas zopet z večjo podvzetnostjo zajahal zunanje-političnega konjička.

Pretekli mesec se je izvršila prenova italijanske vlade. Mussolini je iz vladine ladje izkrcal kar 5 ministrov in nekaj državnih podtajnikov. Med izkrcanci je tudi zunanji minister Grandi. Mussolini si je sam pridržal zunanje ministrstvo. Iz tega je sklepati, da se hoče bolj udeleževati v mednarodni politiki. K temu ga je nagnilo dejstvo, da se je zadnji čas Anglija vedno bolj približala Franciji. Angleško-francosko sodelovanje je rodilo dobre uspehe v rešitvi vprašanja nemške vojne odškodnine in tudi v razorožitvenem vprašanju. Mussolini tega sodelovanja ne vidi rad. Čim dalje ga gleda, tem bolj mu gre na živce. Izolacija = osamljenost Francije bi fašistovski zunanji politiki bila veliko bolj po godu.

In vprav v tem pravcu bo usmerjena fašistovska pomnožena dejavnost v mednarodni politiki. Za svoje cilje se bo Mussolini posluževal Nemčije. Že pri lozanskih in ženevskih pogajanjih letošnjega leta je fašizem z vnemo in vsiljivostjo koketiral (ljubimkoval) z nezadovoljno Germanijo ter izjavljal, da ji je na uslugo. Hitlerjeva zmaga pri državnozbornih volitvah na Nemškem je Mussolinijevo pričakovanje podprla in podkrepila. Zveze italijanskega fašizma z nemškim niso od včeraj, marveč so se navezale že pred par leti. Hitler se je odpovedal južnotirolskim Nemcem in zato dobil od Mussolinija obljubo, da ga bo podpiral v njegovih nemško-nacionalnih prizadevanjih v mednarodni politiki. Ako bode zadonela iz hitlerjevih trobil pesem o reviziji mirovnih pogodb, o preureditvi nemških državnih mej napram

Poljski in drugim državam, ali bo Mussolini od svoje strani podprl in pojačil te zvoke? To bi bila nevarna pesem. In če bi se zapela ta pesem, bi vprašanje razorožitve, ki s tako silo trka na vrata posameznih evropskih držav, prišlo v nevarnost, da se ne reši tako, kakor to zahteva gospodarski blagor ljudstva.

In ravno vprašanje razorožitve je tisto, kojega rešitev hoče Italija požuriti. Vsi poznavalci Italije dobro vedo, da ta država ne more dolgo vzdrževati oboroženostnega tekmovanja, ker je večalimanj siromašna dežela. Iz tega razloga je Italija že večkrat predlagala omejitve oboroževanja. Kajpada omejitve v okviru italijansko-francoske enakosti. Francija naj bi ne imela več oboroženih sil ne na suhem ne na morju ne v zraku nego Italija. To pa je za Francosko nesprejemljiva zahteva. Tem manj bodo Francozi na to pristali, čim bolj se bo Italija bližala Nemčiji ter jo podpirala v njeni zahtevi po enakopravnosti z drugimi državami v vprašanju oboroženosti.

Ako pa se ne bo rešilo vprašanje evropske razorožitve, ne bo Amerika tako lahko pristopna za črtanje ali znižanje mednarodnih vojnih dolgov. In to je tudi točka, katera je za Italijo jako mikavna. V tem vprašanju je Italija zelo zainteresirana. Ima velike dolgove v Zedinjenih državah, pa tudi neizplačane dolgove, ki jih dolguje Angliji in Franciji. Potemtakem bi črtanje vojnih dolgov pomenjalo za Ita-

lijo velik dobiček. Ako je torej Mussolini vzel vodstvo italijanske zunanje politike popolnoma v svoje roke, bo moral premagati še veliko težkoč, predno bo prišel vsaj do delne izpolnitve italijanskih teženj in zahtev. Na polju zunanje politike je danes težko žeti lovorike. Na njivi mednarodne politike namreč bohotno raste trnje in osat.

Kmečke pripombe.

Dopis iz Savinjske doline

Kakor po drugod, nas tudi tukaj hudo tlači gospodarska kriza. Kmet nima skoro nobenega dohodka več. Ne more plačati obresti, davkov, niti kupiti najnujnejših potrebščin. Cene kmetkim pridelkom so neverjetno nizke, med tem ko so razne potrebščine, katere potrebuje kmet, še vedno neprimeroma drage. Prav veliko jih je zarubljenih radi davka. Kaj bo? Na drugi strani pa so reči, ki jih prideluje kmet, ko pridejo iz druge roke, zelo drage. Vino se n. pr. prodaja pri kmetu po 3 Din in še nižje, jabolčnik po 1.50 Din, v gostilni pa stane vino 12 Din, jabolčnik 4 D. Poprej so se krčmarji izgovarjali na visoko trošarino. Sedaj te ni, vino pa ima vseeno visoko ceno. Živina se prodaja po Din 2.50 do 3, goveje meso pa stane 10 Din pri mesarjih. Te dni je prodal neki kmet lepega težkega vola po Din 2.50. Pred enim letom ga je kupil. Redil ga je eno leto in je zgubil pri njem 1500 Din. Teleta plačujejo mesarji po 3—4 Din, meso pa stane 12 Din. Ali je to dovoljeno? Če ne bo pomoči, bodo kmetje popolnoma uničeni!

Vinogradnikom je dobrodošel zakon, da se sme prodajati vino od 5 litrov naprej. Prodajali so ga po 4 Din. Sedaj je skoraj vse razprodano. Zadovoljni so kmetje, ker so vino vnovčili, pa tudi tisti, ki so ga kupovali, ker so pili po nizki ceni pristno, nepokvarjeno vino, po katerem ne boli glava.

Seveda nekateri nasprotujejo temu zakonu in si potom svojih organizacij prizadevajo, da bi ga odpravili. Upamo pa, da bodo oblastva upoštevala, da je kmetov veliko več ter da je treba ščititi kmeta, ker on je steber države.

Bivši avstrijski kancler dr. Seipel †.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrletno 9 Din.